

діяльності в економіці України (за міжнародною методологією)" за період 2012–2014 років зазначено, що зі 100 % обстежених підприємств інноваційно активними були 14,6%, в тому числі запроваджували технологічні інновації 6%, решта стосувалось як технологічних так і нетехнологічних інновацій. При цьому найбільш активними були підприємства з кількістю осіб 250 і більше – 38,8% від кількості інноваційно активних. У 2014 р. витрати на інновації в основному здійснювались за рахунок власних коштів (понад 90% загального обсягу фінансування), кредитів (3,6%) та бюджетних коштів (2,6%).

Деяке зростання інноваційної діяльності можемо спостерігати у 2015 році - інноваційною діяльністю в промисловості займалися уже 824 підприємства, або 17,3% обстежених промислових [4].

Уряд України, розуміючи важливість нарощування інноваційного потенціалу вітчизняних підприємств, особливо малого і середнього підприємництва, виніс на обговорення проект Стратегії розвитку малого і середнього підприємництва в Україні. Так, в проекті Стратегії розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року та пояснювальній записці до проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Стратегії розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року" зазначено, що «мале і середнє підприємництво (далі – МСП) є визнаною у всьому світі рушійною силою, яка генерує національне багатство шляхом створення нових робочих місць, зростання валового внутрішнього продукту, а також стимулювання розвитку конкурентоспроможності і інноваційного потенціалу економіки.» [5]

Ключовим аспектом інноваційного розвитку, має бути створення прозорих механізмів нагромадження та доступ до фінансових ресурсів суб'єктів МСП як економічної основи фінансового забезпечення інновацій. Структурна реформа вітчизняної економіки потребує не тільки інвестицій, а впровадження інновацій, особливо в сфері енергетики та екології, проведення якісних змін у системі виробництва та інших сферах діяльності.

Список використаних джерел:

1. Звіт про хід виконання програми діяльності уряду України у 2016 році – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=249729422&cat_id=246711250
2. Entrepreneurship and Small and medium-sized enterprises (SMEs) Available at: https://ec.europa.eu/growth/smes/support/networks_en
3. Access to finance for SMEs Available at: https://ec.europa.eu/growth/access-to-finance_en
4. Офіційний сайт Державної Служби Статистики України – Режим доступу: https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/kat_u/publnauka_u.htm
5. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>.

Донкоглова Н.А.

Науковий співробітник кафедри фінансів, НаУКМА

ІМІДЖЕВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ВИКЛАДАЧА ВНЗ

Вплив окремої людини на інших людей залежить не тільки від її розуму, сили волі, культури, але і від того, яке враження вона справляє на оточуючих, наскільки у неї привабливий вигляд. Велике значення має і як образ людини сприймається

оточуючими, кожна людина включається в складну систему зв'язків із іншими людьми та процесами діяльності. Створення позитивного образу (іміджу) грає визначну роль у досягненні успіху, зокрема, у викладацькій діяльності. У грамотно створеному іміджі узгоджено всі деталі – не тільки стиль одягу, зачіска, аксесуари, але й вираз обличчя, сила голосу, манери поведінки тощо.

Для викладача вищого навчального закладу велике значення має інтелектуальне враження на оточуючих. Це особистісні характеристики людини, які виявляються під час комунікації і насамперед це стосується навичок, здобутих внаслідок освіти та виховання. Важливими характеристиками іміджу викладача, також є соціально-психологічні - це комунікабельність, рефлексивність, моральні цінності, манери поведінки, культура мови як вербальної, так і невербальної. Особливе значення має особистісна ієрархія життєвих цінностей та чеснот, ставлення особи до власних помилок. Оскільки це, забезпечує бездоганність репутації людини. При формуванні даних якостей особи зростає роль викладача вищої школи, це відбувається в при проходженні студентами магістратури педагогічної практики. Обов'язковим елементом її є відвідування студентами занять, що проводяться їх колегами та заповнення відповідних анкет оцінювання. Результати аналізу оцінювання рівня викладання та іміджу студентів-практикантів засвідчили їх зацікавленість педагогічною діяльністю та відповідальне ставлення в процесі проходження педагогічної практики.

Провідну, професійно значущу позицію в педагогічній діяльності займає спілкування. В навчанні та вихованні воно є інструментом впливу на особистість студентів. Ефективність розвитку культури спілкування залежить від форми і методів роботи зі студентами. Так, традиційні підходи до проведення лекцій та практичних (семінарських) занять, на нашу думку, повинні поступатись активним методам навчання: діловим іграм, дискусіям, турнірам. Вправам, в яких беруть активну участь всі студенти. При цьому, і від викладачів, і від студентів, вимагається знання наукового та офіційно-ділового стилів мови. Володіння її нормами, вміння користуватися всіма її засобами залежно від умов спілкування, мети та змісту мовлення є культурою мови. Характерними рисами професійної, наукової мови є точність, ясність, стислість, смислова завершеність. Це важливо для іміджу викладача вищої школи, оскільки неправильно вжиті слова і словосполучення та лексичні помилки можуть спотворювати висловлену думку, викривити зміст написаного.

Поряд із словесними (вербальними) засобами спілкування велике значення в педагогічній діяльності мають і невербальні засоби. Вони доповнюють та підсилюють взаємодію спілкування. З огляду на це, їх необхідно застосовувати не ізольовано, а з урахуванням контексту, оскільки невербальне спілкування має такі форми самовиразу, які не спираються на слова та інші мовні символи. Мова невербального спілкування – це «мова» жестів, інтонації, пауз, рухів тіла тощо. В педагогічній діяльності, виключно важливим елементом спілкування є візуальний контакт «викладач-студент». Він допомагає регулювати увагу студентів, робити зауваження без слів, контролювати хід проведення занять.

Особлива роль викладача вищої школи при підготовці студентів магістерської програми, як вже зазначалось, є формування у студенті знань і навичок педагогічної діяльності. В процесі проведення студентами занять їх колеги, аналізуючи і оцінюючи

рівень викладання й іміджеві характеристики, зазначали:

1. «Лектори продемонстрували уміння триматися перед аудиторією, уміння бачити та відчувати аудиторію. Мовлення грамотне, чітке, хоча не завжди емоційно забарвлене. Зовнішній вигляд відповідав вимогам до лектора»;
2. «Іміджеві характеристики лектора – одяг, зачіска, були підібрані вдало: витримані в діловому стилі. Постава, пози під час лекцій та манера пояснення були дійсно вдалим, лектор почував себе впевнено, не хвилювався, робив у відповідних місцях паузи, що допомагало тримати увагу аудиторії».
3. «Щодо майстерності самого лектора, він проявив свої вміння на досить високому рівні. Його культура мовлення, голос та дикція, емоційність та зовнішній вигляд відповідали вимогам, а тактовне ставлення до студентів, переконливість, жива захоплива манера читання лекції та вільне володіння матеріалом максимально сприяли налагодженню контакту зі студентською аудиторією».
4. «Мені дуже сподобалась манера викладання лектора, візуальний імідж був відповідний до вимог. Реакція на перешкоди була правильною та спокійною, не було паніки, незважаючи на те, що лекція проведена вперше».

Важливість позитивного іміджу викладача вищої школи є запорукою у формуванні особистості студента, активізації їх можливостей у повсякденному житті та особливо у діловій сфері.

Список використаних джерел:

1. Галицька Е.В. Роль «Ділової етики» у формуванні особистості студента / Е.В. Галицька, Н.А. Донкоглова// Наукові записки НаУКМА. – 2009. – Т.94. – С.10-13.
2. Галицька Е.В. Імідж ділової людини та чинники впливу на його формування / Е.В. Галицька, Н.А. Донкоглова// Наукові записки НаУКМА. – 2011. – Т.120. – С.12-16.
3. Галицька Е.В. Роль курсу «Методика викладання фінансов-економічних дисциплін» та «Педагогічної практики» у підготовці студентів магістерської програми / Е.В. Галицька, Н.А. Донкоглова// Матеріали IV Міжнародної науково практичної конференції «Педагогіка: традиції та інновації» (Запоріжжя, 17-18 лютого 2017). Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. – Ч.1.- С. 39-41.

Євдокимова Т.О., Рудь К.М.

Студентки магістерської програми, НаУКМА

ПІДВИЩЕННЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ: ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ

Питання про те, як мінімальна заробітна плата впливає на зайнятість залишається одним з найбільш досліджуваних та суперечливих в економіці. Даний показник знаходиться на межі двох сфер: економічної та соціальної. З однієї сторони він має забезпечити інтереси роботодавців, а з іншої – соціальні та фінансові потреби робітників, що робить його важливим для значної частини населення.

Останнім часом дана тема є особливо актуальною для України, в силу того що, протягом останніх років відбувалося поступове збільшення мініимальної заробітної плати, а з січня 2017 вона збільшилася майже вдвічі – до 3200 грн [1].

Мета даної роботи полягала у виявленні впливу мініимальної заробітної плати на індекс споживчих цін та рівень офіційно зареєстрованого безробіття в Україні за період січень 2007 – жовтень 2016 рр. [2], а також взаємовпливу цих показників. Саме